

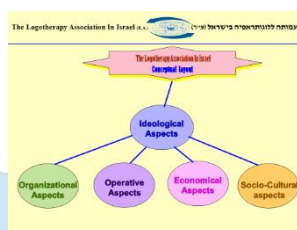
אדר תשע"ג
פברואר 2013

מידעון העמותה

מידעון מספר 23

חברים וידידים יקרים,

מיפגש העמותה - מסי 23, התקיים ביום חמישי יח' באדר תשע"ג, 28 בפברואר 2013, בביתם של יהודית יו"ר העמותה וגדעון נשיאה, בחיפה. השתתפו בה גם חברים מקבוצת הפעילות הלוגותראפית הירושלמית. זאת, לאחר שחודש קודם לכן, נפגשו יהודית וגדעון ביום חמישי כ' שבט, 31 ינואר 2013 עם הקבוצה הירושלמית, ביום גשום וסוער במיוחד, באפרת, בביתה של גבי בתיה ניגר. בפגישה זו, הוצגה סקירה באנגלית של גדעון ויהודית על העמותה, מטרותיה, המערך הטיפקודי שלה ופעילותה מאז הקמתה.

יהודית מילול, יושבת ראש העמותה, פתחה את ערב מיפגש העמותה הנוכחי ה-23, בדיווח קצר על פגישת הועד המנהל, שהתקיימה שבוע קודם לכן, ושבה נמשך הדיון לגבי המשך פעילויות העמותה, המסלולים השונים להפצת הלוגותרפיה, כאשר לראשונה הועלה ע"י גדעון הרעיון לקיים בארץ קונגרס ללוגותרפיה.

גדעון המשיך בסקירה מאד קצרה באנגלית, שכוונה בעיקר כלפי האורחת ד"ר אליס לונג ובעלה, בה הוזכרו מטרות העמותה ויעדיה, העקרונות הלוגותראפיים המשתלבים בפעילותה והעידוד שזכינו לעבודתנו מד"ר ארנון ליתן העוסק בפסיכולוגיה הומניסטית בצבע.

הבמה פונתה לאחר מכן לד"ר אליס לונג, Dr. Alice Long, המבקרת בארץ, שהינה דיפלומט בלוגותרפיה וחברת הסגל האקדמי של מכון ויקטור פראנקל ללוגותרפיה בארה"ב.

ד"ר אליס לונג התייחסה בהרצאתה המרתקת "The Sparks of Logotherapy", ביכולת האנושית לנוע באמצעות רוח האדם מקורבן לשורד, ומשם לרוח ולמתפתח.

ההרצאה, שניזונה מחוויה אישית, תורגמה לעברית ע"י ד"ר דידה קימור והיא מובאת כאן בשלמותה כלהלן:

הניצוצות של הלוגותרפיה

תקציר הרצאתה של ד"ר Alice Long

ב 30 במרץ 1990, בגיל 33, שרדתי אירוע מוחי נדיר, שגרם לאיבוד הכרה ותפקוד. לאחר ניתוח מוח של 6 שעות התעוררתי משותקת מהכתף למטה בצידי השמאלי. לא יכולתי לעמוד, לא כל שכן ללכת. לא היתה עוד כל תנועה או תחושה בידי או בזרועי השמאלית.

הרופא השיקומי אמר שניתן לצפות לחזרת התחושה עד 18 חודשים לאחר האירוע. כזוה לא קרה הייתי מיואשת מנסיבות חיי. הרגשתי שלעולם לא אשוב להיות כמו שהייתי ולעשות את הדברים שאהבתי. כיום אני הולכת ומתפקדת, אך תחושה מלאה בידי השמאלית מעולם לא חזרה ואני חיה על תרופות למשך כל חיי.

כ- 6 שנים לאחר האירוע בעלי ואני החלפנו עיסוק והפכנו מכמרים לבעלי קפטריה עם חנות ספרים יד שניה. יום אחד אחת העובדות בחנות הציעה שאקרא את 'האדם מחפש משמעות'. היא ידעה שקראתי הרבה ספרים על השואה ותהתה מדוע לא קראתי את ספרו של ויקטור פראנקל. זה התחיל את מסעי לקראת היכן שאני היום. ב- 2005 סיימתי את לימודי הלוגותרפיה ב- Viktor Frankl Institute of Logotherapy וקיבלתי את תואר הדיפלומט. ב- 2007 קיבלתי דוקטורט מהאיגוד התיאולוגי עם התמחות בפסיכולוגיה פראנקליאנית. בסתיו האחרון התקבלתי כחברת סגל של Viktor Frankl Institute of Logotherapy.

אדר תשע"ג
פברואר 2013

מידעון העמותה

מידעון מספר 23

מהם הניצוצות?

אם אפשר היה לסכם את הרוחניות והמיסטיקה של היהדות במילה אחת, המילה היתה 'ניצוצות'. הדבר נוגע לאופן בו רואה היהדות את הבריאה. נאמר שהאור האלוהי ירד אל תוך כלי, אך אנרגיה אלוקית זו היתה כה חזקה, ששברה את הכלי והתנפצה לריבוי של ניצוצות. כיוון שהניצוצות נפרדו אחד מן השני, כל אחד התכסה בקליפה של חשיכה ואי קדושה. בשורש כל נשמה ניתן למצוא ניצוץ מוחשך בגלות, בכל פעולה ובכל יחסים.

עיקר המטרה של המיסטיקה היהודית, בין אם זו הקבלית או החסידית, הנה לאסוף את הניצוצות ולהחזירם אל השלם הקדוש. האדם נקרא לשחרר את הניצוצות האלוקיים מתוך כלאם כדי להחזירם אל האור הנשגב. זאת עליו לעשות בתוך העולם ולא בהתבודדות. זו תהא גאולתו של העולם שיהפוך להיות אחד עם האלוהי.

הניצוץ האלוהי נמצא רדום בנשמה. לנשמה, או ל'אני הטרנסנדנטי', רצון בוער לחזור ולהתאחד עם האלוהי. אך כדי להתחיל מסע זה על הנשמה להיפתח אל האור שמסביבה ולתת לו להיכנס.

כיצד אנו, כלוגותרפיסטים, יכולים לעזור לעצמנו ולאחרים להתעלות ולשחרר ניצוצות קדושים אלו? כיצד אנו מתחברים עם 'תיקון עולם' (לוריא)? זוהי קריאת היהדות לכל אדם, בשותפות עם אלוהים, לפעולה שתהפוך את העולם למקום טוב יותר.

אנו רוצים להפוך את עצמנו ואת האחרים **מקורבן לשורד, ללוחם, ובסופו של תהליך למשגשג!** הקשר בין המטפל למטופל חשוב הרבה יותר מן המתודה. מסופר על זוג יהודי אדוק שרצה שבנם ילמד תורה. אך הבן אהב להיות בטבע, לטפס על עצים, ולשחות בנהר.

כשהגיע שעתו ללכת לבית הכנסת ולעסוק בלימוד, מצאה אותו משפחתו שוב ושוב משחק בטבע. לאחר שניסו טיפול התנהגותי ופסיכואנליזה, פנו ההורים בייאושם לרב גדול. הרב אימץ את הבן אל ליבו וחייב. למחרת הגיע הנער לבית הכנסת. לאחר מכן הלך אל הטבע. דבר אלוהים שלמד הנער בבית הכנסת הפך לאחד עמו, שהפך לאחד עם העצים, שהפך לאחד עם הנהר. לימים הפך הנער לאדם גדול שעזר לאנשים רבים בצר להם. וכשבאו אליו אמר: "את דבר אלוהים למדתי בפעם הראשונה כשהרב אימץ אותי בשקט אל ליבו". סיפור זה מלמדנו על חשיבותם של היחסים בקשר הטיפולי. מה היה ליבו של ויקטור פראנקל? הכרת הרוח שבתוכנו (Noos), היכן ששוכן הניצוץ. מה משך אותנו אל הלוגותרפיה? איזה ניצוץ השתחרר כאשר נפגשנו בתורתו? אל לנו לשכוח. ראינו לרגע מה אנו יכולים להיות בחיינו ובחיי אחרים. באשר לי, כאשר התחלתי להבין את ליבו של פראנקל, הפך סבלי לחיזור לעומת הסבל שעבר הוא במחנות הריכוז. התחלתי להתעלות

מקורבן לשורד!

הרוח (Noos) שלי החלה להיות מושטת קדימה להתעלות נוספת. התחלתי להסתכל מעבר לעצמי כדי לעזור לשחרר ניצוצות. התחלתי ללמד שיעורי תורה בקפטריה שלנו, עבדתי בהוספיס 5 שנים, עזרתי לאימהות צעירות לגדל ילדים, כל זאת מעבר לשיחותי הייעוציות האקראיות בקפטריה. **הלוחמת שבי התגלתה!**

המפתח שלנו להתעלות עצמית הוא בלב הלוגותרפיה- הרוח, דרכה אנו מגיעים אל המשאבים להמשיך הלאה, להתעלות ולשחרר ניצוצות, לשפר את עצמנו, את העולם ואת היקום. אז אנו הופכים **למשגשגים!**

איננו צריכים לחפש דבר מעבר למשאבים שברוחנו. יש לנו כבר את הכלים המאפשרים לנו לשחרר ניצוצות בהכירנו את ליבו של ויקטור פראנקל. ביכולתנו להתעלות מעבר לכל נסיבות ובכך להנחות אחרים לגלות את החופש שלהם ולמצוא משמעות למרות נסיבותיהם.

אנו יכולים להוביל עצמנו בדרך מקורבן לשורד, ללוחם ולמשגשג כשאנו מאמצים את ליבו של ויקטור פראנקל!
קריסטין מילר מסכמת זאת יפה: "**בכל רגע נתון יש לנו את הכוח לאמור: זה לא האופן בו יסתיים הסיפור!**"

את המיפגש חתם רב שיח עם המשתתפים, על הכוח שברוח, שלוהו בכיבוד קל.

בברכה,

יהודית וגדעון מילול
בשם הנהלת העמותה